

je vsled predloga g. Murnika po izgledu prejšnjih let letno poročilo deželnega odbora med posamezne odseke vzrekoma en del finančnemu, en del gospodarskemu, ostala tvarina pa zato izvoljenemu posebnemu odseku.

Meritorična rešitev 11. točke dnevnega reda, poročila deželnega odbora o dopolnilnih volitvah odložila se je za prihodnjo sejo, ne da bi se poročila oddala posebnemu odseku. Računi in proračuni v prilogah št. 1 do 11 in priloga 13 izročili so se finančnemu odseku.

Poročilo deželnega odbora o uravnanji Save oddalo se je gospodarskemu odseku.

Poročilo deželnega odbora o lastni režiji na Studencu izroči se po odborovem nasvetu posebnemu odseku 9 udov, in se volijo v ta odsek gospodje: dr. Bleiweis, Detela, dr. Sterbenec, Grasselli, dr. J. Poklukar, dr. Samec, Deschmann, baron Apfaltrern in baron Taufferer; temu odseku se takoj tudi izvoli za predsednika g. Grasselli, za namestnika baron Apfaltrern. — Prilogi 18. in 19. izročite se gospodarskemu odseku.

Konec seje bil je malo pred 2. uro popoldne. — Prihodnja seja bo prej ko ne prihodnji torek, med tem delajo odseki.

Zabavne stvari.

Noč pred sv. dnevom.

Maloruska povést.

Ruski spisal N. V. Gogolj, preložil L. Podgoriški.

(Dalje.)

„Sedaj je čas! Carica sama vprašuje, kaj hočemo“, pomislil je kovač in zopet padel na tla.

„Carsko Veličanstvo, ne rači soditi, rači milostiti! Ne, da bi žalil Vašo carsko Milost: iz česa so narejeni čizemci, ki jih Vaša carska Milost ima na nogah? — Jaz menim, da bi noben čevljar na svetu ne mogel sešiti takih čizmov. Ljubi Bog, ko bi moja žena imela takove čizme!“

Vladarica se je smijala. Tudi dvorniki so smijali se. Potemkin se je namrščil, pa takoj nasmijal. Zaporožci so jeli v rebra drezati kovača, menili so, da so morebiti možgani zavreli mu.

„Ustani!“ — rekla mu je laskavo vladarica. „Če tako hrepeniš po takih čizmih, saj ni težko dobiti jih. Prinesite mu precej moje čizme, one drage, prošite se zlatom. To je prav, meni je jako po godu ta prostodušnot! Dejte“, — govorila je dalje gospodarica in pogledala možkega, ki je odločen od drugih pristojnikov stal na strani polnega, a nekoliko bledega obraza, — možkega, čegar skromni kaftan z velikimi bisernatimi gumbi je pričal, da ni dvornik — „to je predmet, vreden vašega ostroumnega peresa!“

Ko je carica razgovarjala se sè Zaporožci, v tem so donesli čizme.

„Ljubi Bog, kakova krasota je to!“ — vskriknil je radostno kovač in segnil po čizme. „Vaše Veličanstvo, kedar se v takih čizmih drsate po ledu, kakovi ste Vaše Milosti nogici? — Mislím, da iz najčistejšega sladkora.“

Vladarica imela je res jako néžni nogi, ni mogla strpeti, da bi ne bila nasmijala se, ko je bila zaslišala tako hvalo iz ust prostodušnega kovača, ki je v svojem kozaškem kroji smel ponašati se, da je krasen možki, če prav je bil ogorelega lica.

Kovača je ta naklonjenost razveselila in osrčila, da je krasne carice hotel vprašati še marsika družega, pa

Zaporožci so ga suvali v rebra, naj molčí, in ko je bila carica obrnila se v njegove tovariše in jela izpraševati jih, kako živé na Siči, kakove imajo običaje, koraknil je nazaj, nagnil se k svojemu žepu in tiho je opomnil: „Odnesi me, hudir, takój!“ — a ko je bil zopet v svesti si, uže je bil za mitnično žrdijo.

„Utonil je, za Boga, utonil! Dejte, naj se ne ganem s tega prostora, če ni utonil!“ — jecala je tolsta tkalka, ki je stala v gruči Dikanskih kum sredi ulice.

„Kaj še? — ali sem morda jaz kakova lažnjivka! pod katero streho bi bila kaj ukradla kedaj? — ali sem morebiti okanila katerega teh, ki nimajo vere v mé?!“ — kričala je v kozaški svitki ženska vijolastega nosa in mahala z rokama okrog sebe — „dejte, kakor bi se meni ne ljubilo vode piti, kakor da stara Pereperčihina ni sama videla, kako je obesil se kovač!“

„Ali kovač bi bil obesil se? — Še tega je bilo treba!“ — začudil se je starosta, ki je bil prišel iz Čubove hiše, stopil bliže k besedujočim kumam in se ustavil.

„Dopovedi gotovejše, da nisi napila se vodke, stara pijanka!“ — rekla je tkalka — „kdor se hoče obesiti, mora biti takov zmóčenec, kakoršna si ti! Kovač je utonil! utonil je v oduški (wuhne). To znam jaz gotovo tako, kakor to, da si tista trenutja ti bila v krčmi.“

„Ostudnica! dejte, kako je začela pikati!“ — djala je kuma sinjega nosa. „Rajša bi molčala, ničemnica! Morda ne znam jaz, da vsak večer pohodi te djak.“

Tkalka je razpenila se:

„Kakov djak?! — h komu hodeva djak?! — zakaj lažeš?“

„Kakov djak?!“ — pisknila je in k hudim tovarišicam stisnila se djakinja v tulupu iz zajčjih kož, pokrit je bil s sinjo kitajko,* — „kedo blati djaka?! Kedo govori to — djak?“

„A dejte, h komu zahaja djak?!“ — oglasila se je ženska sinjega nosa in pokazala je tkalko.

„Ali ti, ostudnica“ — dejala je djakinja in stopila k tkalki — „ali ti, čaralnica, otožiš ga in napajaš s peklenskim strupom, da pohaja te?“

„Jaz hočem mir uživati, hudoba!“ — dejala je in umeknila se tkalka.

„Dejte, preteta čaralnica ti, kakor bi ne bila pričakala, da gleda lastne otroke, ničemnica! pí te bodi!“ kriknila je djakinja in v obraz pljunila tkalki.

Tkalka je hotela tudi takisto učiniti; ali pljunila je v neobrito brado starosti, ki je bil stopil prav h kumama, zato da je vse razločno slišal, ko sta prepirali se.

„A, ostudna baba!“ — zakričal je starosta, otiral pol obraza in dvignil palico. Ta dvigljaj je vsem ustavil jezo in zaničevanje — in ženstvo razgnal na razne strani. „Kakova mrzkost je to!“ — zatrdil je starosta in otiral se dalje. „Utonil da bi bil takov kovač! Ljubi Bog, a kako znamenit živopisec je bil! Kako močne nože, srpe, pluge je znal izdelavati! Kakova sila bila je! Da,“ — govoril je dalje in zamislil se — „takih delavcev je malo po naših vaséh. Opazil sem to sam, ko sem sedel v tisti preteti vreči, da nesrečnež ni bil krepkega duha. Ta presneti kovač vendar! pred minoto je bil še, zdaj pa ni več ga! A jaz sem na misli imel, da mu dádem podkovati svojo šarasto kobilo! . . .“ Starosta je bil poln takih dobrih misli in odšel je potem v svojo hišo.

Oksana je žalovala, ko sta bili do nje prišli taki vesti; malo je verovala Pereperčihinim očem in ženskemu blebetu: znala je, da je kovač dovolj pobožen,

*) Kitajka je ženska obleka iz nankina.

da ne bi upal se pogubiti svoje duše. Ali kaj, ko bi bil resnično prošel z namenom, da nikedar več ne vrne se? — Bog zna, ali najde kje drugje mladenča takega, kakoršen je kovač. Kovač je tako čestil jo! Delj časa, nego vsi drugi, trpel je nje sitnosti! Krasotica je celo noč pod svojo odejo obračala se z desne na levo stran in z leve na desno — in ni mogla zaspati. Ko je tako premetavala se v svoji čaralni krasoti, ki je nočna tema skrivala jo njej sami, zmerjala je skoro glasno sama sebe; pa upokojila se je in sklenila je, da ne bode mislila na nič več — a vse je bilo na misli jej, vsa je gorela, na jutro je bila vsa zamaknjena v kovača.

Čub ni pokazal ni radosti, niti žalosti zbog kovačeve usode. Njega misli so ubijale se le s tem: nikakor ni mogel zábiti verolomne Solohe, ni o snu ni prenehal, da bi ne bil preklinjal je.

Vstalo je jutro. Vsa cerkva je prav do svita bila polna národa. Stare ženske v belih krilih, v belih suknenih svitkah so pobožno križale se takój o urodu v cerkvo. Plemiče v zelenih in žoltih kaftah (rokavač), a nekatere so v sinjih kontuših sè zlatimi brkami zadaj stale pred njimi. Deve, ki so glave omotane imele s celimi prodajalnicami trakov, vratove pa polne vrvic, križcev in cekinov, skrbele so, tei še bliže rinile se k ikonostasu. (Dalje príh.)

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. (*Deželni zbor kranjski*) pričel je včeraj svoje zborovanje. Nadrobnosti prve seje opisujemo na drugem mestu današnjega lista. Seje vdeležila se je narodna stranka v popolnem številu. Izmed nasprotne stranke bili so prišli novoizvoljenci: grof Ervin Auersperg, baron Lichtenstein in Faber; barona Apfaltrerna in viteza Gutmannsthal ni bilo pri seji in privolil se je prvemu odpust 14 dni, zadnjemu pa odpust treh tednov. Zborovanje trajalo je blizo 3 ure. — Narodnih poslancev klub zbral se je v razgovor ob 3. uri popoldne; v njem poročal je prvomestnik klubov o delovanji izvršilnega odbora, potem volilo se je predsedništvo, in izvoljeni so bili dosedanji predsedniki, namreč g. P. Grasselli za predsednika, gg. dr. vitez Bleiweis in J. Murnik za podpredsednika. Nadalje bil je v naroden klub sprejet novoizvoljenec g. A. Obreza v navzočnosti vseh 24 udov narodnega kluba. Konečno razgovarjalo se je o predstoječem zborovem delovanji. — Finančni odsek zboroval je zvečer ob 6. uri in razdelilo se je vse do sedaj izročeno mu gradivo posamesnim poročevalcem. Jutri v četrtek popoldne ob 5. uri zboruje finančni odsek zopet.

— (*Krasna slika Josipa Jurija Strosmajerja*), 50 cm. visoka in 33 cm. široka, izšla je ravnokar in se dobiva pri upravnístvu „Slovanovem“ po 50 kr., po pošti pa po 56 kr. Kedor naroči po deset iztisov, dobi enajstega po vrhu. — Brez slike velikega tega rodoljuba in mecená jugoslovanskega ter prvega govornika krščanstva ne imela bi biti nobena rodoljubna slovenska hiša; zato pričakujemo, da bode slovensko občinstvo naročalo si jo prav pridno.

— (*Začetek šol*) ljudskih in srednjih je 16. t. m., vpisavanje učencev vrši se dne 13. in 15. t. m.

— (*Za častne svoje občane*) izvolil je občinski zastop v Rovtah gospoda deželnega predsednika barona Winklerja, deželnega glavarja grofa Thurna in okrajnega glavarja Mahkota.

— (*Včerajšnji mesečni živinski somenj*) bil je prav slabo obiskan, deloma mislimo zarad visokih taks, deloma pa tudi zato, ker je bilo zadnje dni v bližini ljubljanski več semnje, in ker bode v Ljubljani zopet v kratkem letni somenj.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Zanesljive poročila trdijo, da se naš cesar prihodnjo nedeljo dne 14 t. m. s posebnim vlakom severne železnice popelje k sastanku s cesarjem Viljemom in caram Aleksandrom ruskem nagrad Skjernjevice; dne 17. t. m. vrne se naš cesar zopet nazaj na Dunaj in se dan kasneje poda v Tirole k odtvorjenji Arelske železnice. Dne 29 t. m. pa se cesar odpelje v Budapešt k otvorjenji ogrskega državnega zbora.

Čuje se da ima naše vojno brodovje, katerega oddelek se poda na daljno potovanje poleg družega tudi nalogo v Afriki neki poiskati in zasesti naselbino za kaznjence.

Štajerska. — Za deželnega glavarja štajerskega imenovan je grof Gundaker Wurmbrand, državni poslanec štajerski, za njegovega namestnika pa državni poslanec baron Gödel.

Solnograška. — Veliko posestvo izvolilo je konservativce.

Gališka. — Predsednik poljskega kluba v državnem zboru vitez Groholski je nevarno zbolel, tako da se je bati bilo za njegovo življenje. Zdaj se sicer trdi da se je veljavnemu državniku zdravje nekoliko zboljšalo, toda stan njegov še ni nikakor brez nevarnosti in na vsak način moral bo pustiti politično svoje delovanje.

Ruska. — Pretekli ponedeljek dospel je car s svojo družino v Varšovo, koj po dohodu podal se je v cerkev pravoslavno in potem v katoliško in je bil pri službi Božji. Vojaški manever na Mokotovskem polji pričel se je ob 1/2 12 in je trajal do 2 popoldne. — Naredbe za varstvo cara in njegove rodovine so velikanske, kar je po zadnjih dogodbah se ve da po vsem razumljivo.

Nemška. — Odločeno je, da se cesar Viljem osobno vdeleži sastanka treh cesarjev v Skjernjevicah.

Laška. — Kolera tukaj zelo hudo razsaja, najbolj v malo snažnem Neapolu, kjer je zadnjo nedeljo za kolero zbolelo 346 oseb, umrlo pa 113, soboto prej zbolelo jih je ravno tam 231, umrlo pa 67. Mali Šmaren dan pa jih je tam zbolelo celó 653 in umrlo 310 oseb. Kralj prišel je z vojvodom Aostanskim v Neapolj minul ponedeljek in je obiskal bolnišnice, — kraljica in kraljevič pa sta se preselila z Benedek v Monzo.

Francoska. — Kakor naznanja „National“, napovedala je Francoska uradno Kitajcem vojsko, zbornici imate se sklicati. Po poročilu „A. H.“ iz Šangaja namerava Kitajska iztok reke zapreti za vožje v Šangaj, konsuli pa ugovarjajo zoper tako naredbo.

Žitna cena

v Ljubljani 3. septembra 1884.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 7 gold. 87 kr. — turšice 5 gold. 40 kr. — soršice 6 gold. 40 kr. — rži 5 gold. 20 kr. — ječmena 4 gold. 55 kr. — prosa 6 gold. 18 kr. — ajde 5 gold. 49 kr. — ovsá 2 gold. 76 kr. — Krompir 2 gold. 40 kr. 100 kilogramov.